

jí. Poskytuje-li německé právo toto sudiště i cizozemcům, kteří nebydlí a nezdržují se v Německu, nemá pro posouzení přípustnosti sudiště majetku v tomto případě významu, ale je na místě, aby bylo použito pro takový případ sudiště vzájemnosti a poskytnuto i cizozemci jako sudiště vzájemnosti sudiště majetku v tom rozsahu, jak je poskytují německé soudy cizozemcům, tedy i československým příslušníkům. Není třeba ani obírat se tím, zda je dáno sudiště závodu podle § 87 prvý odstavec j. n., totiž zda je opodstatněno tím, že žalovaná má v tuzemsku v obvodu dovolaného soudu továrnu, kterou neprovozuje, majíc ji propachtovánu, ale z níž platí podle přednesu žalující strany zvláštní daň výdělkovou. Je-li tato továrna provozovnou ve smyslu § 87 prvý odstavec j. n., je opodstatněna příslušnost podle tohoto místa zákonného, není-li, pak jsou splněny podmínky § 101 j. n. totiž, že žalobkyně pro svou žalobu nemá jiného sudiště v tuzemsku.

Čís. 12516.

Návrh na odklad exekuce vyklizením, ježto byla podána žádost o obnovu nesporného výpovědního řízení.

Důvodnost žádosti o obnovu řízení nelze zkoumati v řízení o odkladu exekuce.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1933, R I 224/33.)

Povinný navrhl odklad exekuce vyklizením, ježto podal návrh na obnovu výpovědního řízení. S o u d p r v é s t o l i c e povolil odklad exekuce proti složení jistoty dlužníkem, r e k u r s n í s o u d vyhověl rekursu vymáhajícího věřitele a zamítl návrh na odklad exekuce, rekurs dlužníkův poukázal na toto rozhodnutí.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by, řídě se právním názorem níže vysloveným, znovu rozhodl o rekursech obou stran.

D ů v o d y:

Stěžovatel jako povinný navrhl odklad exekuce vyklizením a opírá návrh ten o ustanovení § 42 čís. 2 ex. ř., ježto podal podle § 49 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. žádost za obnovu výpovědního řízení, provedeného ve smyslu zákona o ochraně nájemníků ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n. a ze dne 27. března 1930, čís. 30 sb. z. a n., pokud se týče zákona ze dne 24. června 1932, čís. 104 sb. z. a n. Zda tato žádost za obnovu řízení jest důvodná čili nic, nelze v řízení o odkladu exekuce zkoumati. Stačí, že podání takové žádosti je důvodem odkladu exekuce podle § 42 čís. 2 ex. ř. Zákon nevyžaduje, by ten, kdo se domáhá odkladu exekuce z některého z důvodů uvedených v § 42 ex. ř., výslovně tvrdil, že mu z pokračování exekuce hrozí majetková újma, neboť § 41 ex. ř. praví, že odklad exekuce může býti k návrhu nařízen za předpokladů tam pod 1—8 vytčených, a § 44 ex. ř. stanoví negativně, že odklad exekučního řízení nemá býti povolen, když může býti pokračováno v exekuci, aniž by to pro navrhovatele bylo

spojeno s nebezpečím majetkové újmy nenahraditelné nebo těžce napravitelné. Důvody odkladu vypočtené v § 42 ex. ř. jsou samy o sobě již takového rázu, že podle jejich povahy lze pravidelně míti za to, že by dlužník provedením exekuce utrpěl újmu, kdyby odklad exekuce nebyl povolen. Tak tomu jest i v projednávaném případě, neboť stěžovatel by byl o posavadní byt připraven dříve, než bude rozhodnuto o jeho žádosti za obnovu řízení, které může po případě vyzníti v jeho prospěch, takže k jeho vyklizovací povinnosti třeba ani nedojde. Z uvedeného plyne, že byl návrh dovolacího rekurenta na odklad exekuce rekursním soudem zamítnut neprávem. Přes to nemohlo změnou napadeného usnesení býti obnoveno usnesení prvního soudu, ježto první soud učinil povolení odkladu závislým na složení jistoty stěžovatelem, v tomto směru napadly však usnesení prvního soudu obě strany rekursy a rekursní soud, vycházejí z jiného právního názoru, rekursy ty nevyřídil.

Čís. 12517.

Zákaz zcizení, dělení a propachtování bez svolení Státního pozemkového úřadu, váznoucí na pozemcích, jež má povinný pachtované, nevadí povolení exekuce zabavením pachtovních práv povinného na těchto nemovitostech.

(Rozh. ze dne 12. dubna 1933, R I 240/33.)

K vydobytí peněžité pohledávky navrhl vymáhající věřitel povolení exekuce zabavením pachtovních práv příslušejících dlužníkům proti propachtovatelům ke zbytkovému statku. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Rekursní soud zamítl napadeným usnesením návrh dovolací rekurentky na exekuci zabavením pachtovních práv, jež mají povinní na nemovitostech v návrhu uvedených, proto, že na pachtovaných nemovitostech, které pocházejí z přidělu, vážne kromě zákazu zcizení a dělení také zákaz propachtování bez souhlasu Státního pozemkového úřadu a že navržené zabavení pachtovních práv vedlo by ke změně pachtýřů, svolení Státního pozemkového úřadu k tomu nutné že nebylo, vykázáno. S napadeným usnesením nelze souhlasiti. Na navrhované zabavení pachtovních práv zákaz zcizení a dělení na nemovitostech váznoucí nedopadá a, pokud jde o zákaz propachtování, neznamená ještě navržené zabavení pachtovních práv, jak vychází z ustanovení §§ 332, 334, 339 a 340 ex. ř., nové propachtování pachtovaných nemovitostí a nemusí, jak se praví v napadeném usnesení, vésti ke změně pachtýřů. Svolení Státního pozemkového úřadu k navrhovanému zabavení pachtovních práv není třeba a zamítl rekursní soud návrh na jeho povolení pro nedostatek onoho svolení neprávem.